

מסורת הש"ס

(א) [הוריות ד: ד:]
(ב) [אבות ד: ד:] (ג) [הנהיג
חמש מינות ועשוהו לו
כאשר זמם לעשות נראה
לדעת מן הניסוח אלא
עיקר הגוי דלמא
בפירש"י מה מ"ל לאחיו,
(ד) [י"ג המומתין],
(ה) [לעיל נא. ע"ש],
(ו) [שם ב: ד:] (ז) [ע"ז יח:],
(ח) [שמות טו: ט] (ט) [ע"ז
יח: ד] (י) חגיגה טו:
(יא) [ועתה לו] (יב) [ל' יצ'ל
למך], (יג) [ל' יצ'ל הנדה],
(יד) [דברים יג: ט] (טו) [דברים יג
טו] (טז) [ויקרא ד: ט] הוא
דבור בפ"ע. [ש"ל ט] מן
ד"ה לרשות עד ד"ה מה
מ"ל שיק למתני לעיל פט,
(ק) כ"ז שאלו ע"י מדברי
רש"י (ר) [ע"ז ואל: ד:]

גליון הש"ס

מתני' כל ישראל יש להן
חלק. ע"י כמדות דף קג
ע"י מוס' ד"ה מומין:
שם האומר אין תחיית
המתים. ע"י קוטה ד"ה
ע"ל תורה כל: שם
החזקה את השם. ע"י
קוטה דף ה' ע"ל תורה:
י"ד ה"א. שבוטות דף לד
ע"ל מוס' ד"ה בלף:
נב' מרה כנגד מדה. ע"י
קוטה דף ח' ע"ז:

מוסף רש"י

ואין בוועלה בשריפה.
אלא כחן כשאר אשת איש
(מכות ב:). לאחיו ולא
לאחותו. ולא כאשר זמם
לעשות לאחותו, אלא ככל
שאר מינות שהיו הכהנים
אשה לאיש, חוממי אשה
נהגין חוממי איש, כגון
שהעידה שהנהיגה את
הנפש, שחללה את השבת,
נהגין במיתה, שלא מיעט
כאן לאחיו אלא במקום שם
לקיים כהן הומה כמיתה
ההוא (דברים יט יט).
הדרן עלך אלו הן
הנחנקין

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

צ.

עין משפט
נר מצוה

א [מ"י פ"ט מה' יסודי
המורה ה"א ו' ג ד:]
פא ב מ"י פ"ט מהלכות
יסוד המורה ה"ג
וה"ה ויטו לפי שעה
ע"ש:
א ג מ"י פ"ג מהלכות
משנה הלכה ה:
ב ד מ"י שם הלכה ו:

תורה אור השלם

1. וְהַקְבִּיאוּ הַהוּא או חלם
הַהוּא הַהוּא יוֹמֵת כי
דבר קרה על יד אלהים
הַמְּצִיא אֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם וְהַפְּדָה מִבֵּית
עֲבָדֵיהֶם לְהַדְרִיחַ מִן הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר צִוָּה יי אֱלֹהִים
לְלַבֵּת בָּהּ וּבַעֲרַת הָרֶעַ
מִקְרָבָהּ: דברים יג ו
2. וְהַתְּחַלְּתֶם אֶת מִקְוָהְכֶם
וְשִׁבְרֶתֶם אֶת מִצְבֹּתֵיכֶם
וְאֲשִׁרְיֵיהֶם תִּשְׁרֹפוּן בְּאֵשׁ
וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדְּעוּן
וְאֲבָדְתֶּם אֶת שְׁמֵם מִן
הַקָּדוֹם הַהוּא:
דברים יב ג
3. וְעֲשִׂיתֶם לוֹ כְּאֲשֶׁר
זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו
וּבַעֲרַת הָרֶעַ מִקְרָבָהּ:
דברים יט ט
4. וְעַתָּה בָּלֶם צִדִּיקִים
לַעֲלֹם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נָצִיר
מִשְׁעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי
לְהַתְּפָאֵר:
ישעיהו ס כא
5. וַיֹּאמֶר אִם שְׁמוֹעַ
תִּשְׁמַע לְקוֹל יי אֱלֹהִים
וְהִיָּשֵׁר תַּעֲשֶׂה
וְהַאֲנוּת לְמִצְוֹתַי וְשִׁמְרַת
כָּל חֻקֵּי כָל הַמִּצְוָה
אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּמִצְוֹתַי לֹא
אֲשִׁים עֲלֵיךְ כִּי אֲנִי יי
רַפְּאֵל:
שמות טו כו
6. וְהַפְּלֵל אֱלֹוֹ וְהַתֵּחַר
לוֹ וְיִשְׁמַע תַּחֲנוּנֹו
וְיִשְׁלַם יְרֵשְׁלָם
לְמַלְכוּתוֹ וְיִדְעַע מִנְּשֻׁאָה כִּי
יי הוּא הָאֱלֹהִים:
דברי הימים ב לג יג
7. וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁע שְׁמוֹעַ
דָּבָר יי בַּה אָמַר יי עֵת
מִקָּר טָהָה סֵלֶת בְּשִׁקְל
וְקִאֲתִים שְׁעִירִים בְּשִׁקְל
בְּשִׁעֵר שְׁמֶרֶן:
מלכים ב ז א
8. וְעַתָּה תִּשְׁלַח אִישׁ
לְפָנֶיךָ וְנִשְׁעַן עַל יָדוֹ אֶת
אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
הַזֶּה יי עֲשֵׂה אֲרֻבּוֹת
בְּשִׁמְיִם וְהִזְיָה הַדָּבָר
הַזֶּה וַיֹּאמֶר הַזֶּה רָאָה
בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא
תֵּאָכַל:

לא כתיבי: מר כדאית ליה כו'. לרבנן בסקילה לרבי שמעון
בזמנא ^א והוא הדין לרבנן ולרבי המנונא. האי דנקט ר' שמעון רבותא
הוא כלומר ואפילו מחנך דרבי שמעון פטור וכ"ש מסקילה
דמחייבי ליה רבנן בעוקר את הכל: אם יאמר לך נביא. המוחזק
עצור על דברי תורה הכל לפי
מקנת השעה כגון אליהו וזר הכרמל
בשחטוי חוץ: נסנה הסורה ממשלה
זה. כלומר אפילו תראה אותו נביא
מושל ועושה כלליו דכתיב (דברים
יג) ונתן אליך אות או מופת:
ספחילתו נביא אמר. כגון חנניה
הנביא והאי ונתן אליך אות בעודו
נביא אמר יתן לך אות נבואה
אחרת ולנסוף כשיחזור להרשיע
יאמר לעצור עצודת כוכבים וסמוך
עלי שהרי מוחזק אני על ידי אות
ומופת שנתתי לך כבר: ^ב לרשות
הצעל. כגון מסרה האז לשלוחי
הצעל ועדיין היא דדך ולא קרינן
זה בית אציה: לאוסה מוסה. שהיו
מחייבין את הנדון: ובעול. כלומר
וכל הבעול נידונין כמיתה הנבעלת
חוץ מבעול בת כהן: מה ש"ל לאחיו.
לכחז כאשר זמם לעשות ולשחוק:
אם לו הוקשו. לבעול שהיו מחייבין
אותו חנק: אם לה. שמחייבין אותה
שריפה: לאחיו ולא לאחוסו. כל
היכל דבעדות מחייבין איש ואשה
ודינן חלוק כי הכל לו הוקשו:

הדרן עלך אלו הן הנחנקין

כל ישראל יש להם חלק
לעולם הבא.

מעיקרא איירי בלרצע מיתות ומפרש
ואולי להו לכולהו והדר מפרש הני
דלין להם חלק לעולם הבא: ה"ג
האומר אין תחיית המתים מן
הסור. ^א שזכר במדרש דדרשין
בגמרא לקמיה ^ב מניין לתחיית המתים
מן המורה ואפי' יהא מודה ומאמין
שיחיו המתים אלא דלא נמיא
באורייתא כופר הוא הואיל ועוקר
ש"ש תחיית המתים מן המורה מה לנו
ולאמונתו וכי מסיק הוא יודע שכן
הוא הלכך כופר גמור הוא:
אפיקורוס. מפרש בגמרא [נט:]: ספרים
החיונים. מפרש בגמרא [ק:]: גמ'
ויהי

תורה ממשלה בה שאפילו מעמיד לך חמה באמצע הרקיע אל תשמע לו תניא א"ר עקיבא חס ושלום
שהקדוש ב"ה מעמיד חמה לעוברי רצונו אלא כגון חנניה בן עוזר שמתחלתו נביא אמת ולבסוף נביא
שקר: וזוממו בת כהן: מנהגי מילי אמר רב אחא בריה דרב איקא דתניא ר' יוסי אומר מה ת"ל ^א ועשיתם
לו כאשר זמם לעשות לאחיו לפי שכל ^ב המזוממין שבתורה זוממיהו ובעוליהו כיוצא בהן בת כהן
^ג היא בשריפה ואין בועלה בשריפה זוממין איני יודע אם לו הוקשו אם לא הוקשו כשהוא
אומר לעשות לאחיו ^ד לאחיו ולא לאחותו:

הדרן עלך אלו הן הנחנקין

כל ישראל ^א יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ^ב ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר ממעי
מעשה ידי להתפאר ^ג ואלו שאין להם חלק לעולם הבא ^ד האומר אין תחיית המתים מן
התורה ואין תורה מן השמים ואפיקורוס ר"ע אומר אף הקורא בספרים החיצונים ^ה והלווחש על המכה
ואומר ^ו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך אבא שאול אומר אף
^ז ההוגה את השם באותיותיו ^ח שלשה מלכים וארבעה הדיוטות אין להן חלק לעולם הבא שלשה מלכים ורבעם
אחאב ומנשה ר' יהודה אומר מנשה יש לו חלק לעולם הבא שנאמר ^ט ויתפלל אליו ^י וישמע תחנונו
וישיבחו ירושלים למלכותו אמרו לו למלכותו השיבו ולא לחיי העולם הבא השיבו ארבעה הדיוטות
בלעם ודואג ואחיתופל וגחזי: ^{יא} וכל כך למה תנא הוא כפר בתחיית המתים לפיכך לא יהיה לו חלק
בתחיית המתים שכל מדותיו של הקב"ה ^{יב} מדה כנגד מדה דאמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן
מניין שכל מדותיו של הקב"ה מדה כנגד מדה שנאמר ^{יג} ויאמר אלישע שמעו דבר ה' [וגו'] כעת מחר פאה
סלת בשקל וסאתים שעורים בשקל בשער שומרון וכתיב ^{יד} ויען השליש אשר ^{טו} (המלך) נשען על ידו את איש
האלהים ויאמר הנה ה' עושה ארובות בשמים יהיה הדבר הזה ויאמר ^{טז} הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל
וכתיב